అత్తగారూ – అష్టావధానం

భానుమతీ రామకృష్ణ

ప్రతిరోజూ ప్రొద్దుటే మెళుకువ రాగానే మా అత్తగారు "కౌసల్యా సుప్రజారామా" అంటూ లేస్తారు–కండ్లు కూడా తెరవకుండానే దారి తడుముకుంటూ వంటింటివైపు వెళ్తారు.

భోజనాల గదికీ, వంటింటికీ మధ్య ప్లేట్లూ, కప్పులూ, సాసర్లూ పెట్టే షెల్ఫుం... ఆ షెల్ఫుమీద ఒక మట్టిబొమ్మ వుంది. కంసుడి గుండెలమీద కృష్ణుడు కూర్చుని పీక నొక్కి చంపుతూంటే, కంసుడు గుడ్లు తేలేసి బేర్‌మంటూ అసహాయ స్థితిలో వ... వైపు చూస్తుంటాడు... ఆ బొమ్మ కొలువు... పెట్టే దశావతారాల్లో కృష్ణావతారం–చా... పాతదైందని చేతులూ కాళ్లూ విరి... బొమ్మల్లో పడేశాను... అందువల్లే కంసుడికో కాలులేదు... కృష్ణుడికో వేలులేదు... అయినా మా అత్తగారికి ఆ బొమ్మం... ప్రాణం.... అందుకే ఆ పాత బొమ్మ... నుంచి తీసి 'షెల్ఫు' మీద పెట్టారు....నేరు...

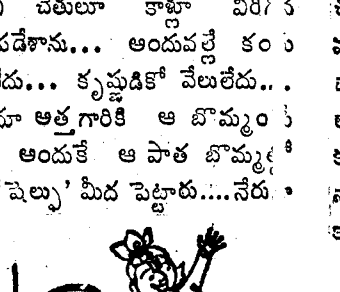

ఆ బొమ్మ ముందుకెళ్ళి కండ్లు తెరిచి నమస్కారం చేసేవారు.

నాకో సందేహం కలిగేది–ఆవిడ నమస్కరించేది చచ్చిపోతున్న కంసుడికా! చంపుతున్న కృష్ణుడికా! అని. కండ్లు తెరుస్తూ... ముందు కనబడేది కంసుడే!–

ఎంత రాక్షసుడైనా కృష్ణుడికి మేనమామే గనక కంసుడు గూడా గొప్పవాడేనని మా అత్తగారు తేల్చి చెప్పిందాకా నాకర్థంగాలేదు

ఒకరోజు ఆమె కంసుడికి నమస్కారం చేస్తుండగా మా పెరటిగోడ వెనకనుంచి చక్కటి సన్నాయి మేళం వినిపించింది–ప్రొద్దుటే మంగళవాద్యం చెవుల పడగానే మా అత్తగారి ఒళ్ళు పులకరించి ఆనందంతో పరవశం చెందారు —

మా పెరటి వెనకాలవున్న పోరంబోకు స్థలంలో చాలా గుడిసెలు లేచాయి– వాటిలో మంగలి వాళ్ళెవరో కొత్తగా చేరినట్లున్నారు.

మా అత్తగారు సంతోషపడిపోతూ చెప్పారు.... 'నీకు చెప్పానో లేదో నేను ? చిన్నప్పుడు నేను పుట్టిన పల్లెటూళ్ళో గూడా, మా పెరటి వెనకనే కాపురం వుంటూండే చాకలివాండ్లూ, మంగలివాండ్లూ... మా తాతగారూ, అవ్వగారూ, యింటికి మంగళకరంగా వుంటుందని, ప్రతి శుక్రవారం నాడూ ఆ మంగలివాళ్ళొచ్చి వాటికిముందు కాసేపు మంగళవాద్యం వాయించి వెళ్ళమనే

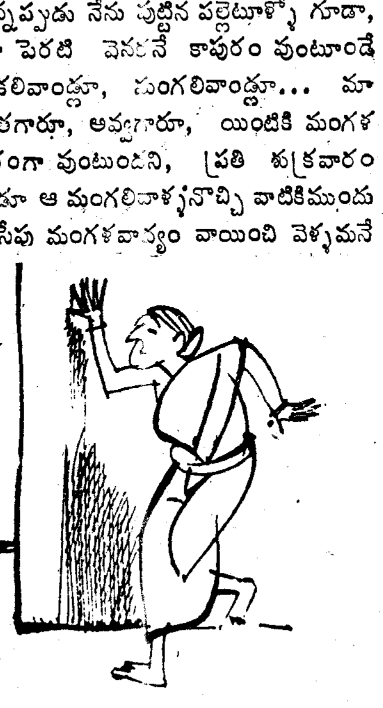

వారు... ఇంక వాళ్ళు ఎంత బాగా మేళం వాయించేవాళ్ళంటే మా తాతగారూ, అవ్వగారూ ఆనందబాష్పాలొదిలేవాళ్ళు – అదంతా జ్ఞాపకం వస్తోంది. అనుకోకుండా మన పెరటి వేపు గూడా మంగలివాళ్ళెవరో కొత్తగా చేరారు. ఇక్కడ శుక్రవారమే గాకుండా ప్రతిరోజూ లక్షణంగా మంగళవాద్యం వింటూండొచ్చు–వాళ్ళు వచ్చిన వేళావిశేషం మనింట్లోగూడా ఏదైనా శుభకార్యం అయితే, అని మా అత్తగారు ముగించకముందే ఆ గుడిసెల్లోనుంచే గాడిదరిచింది–ఇక ఆమె ఆనందానికి అంతం లేకుండా పోయింది—

గాడిద అరిస్తే ఏదనుకుంటే అది వెంటనే ఫలిస్తుందంటారు.... ఆ గాడిద మా పెరటి వెనకనే చేరింది. 'ఒసేవ్! ఎవరో చాకలి వాళ్ళు గూడా మన పెరటివేపు గుడిసెల్లో చేరినట్లున్నారేవ్!.... అన్నట్లు నా చిన్నప్పుడు మా యింట్లో పక్కలేసేదీ, బట్టలుతికి యింటిపట్టునే వుండి అన్నిపన్లూ చేసేదీ చాకలివాడే,... మనం ఈ పనివాళ్ళతో బాధ పడిపోతున్నాం. రాహుకాలం, వర్జంలేకుండా చూసి ఆ చాకలివాళ్ళకు కబురుపెట్టాలి ఎవడైనా ఇంట్లో పనికి కుదుర్తాడేమో' అని మా అత్తగారు అంటుండగానే భోజనాల గదిలో గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది.

'ఇదేమిటే మళ్ళీ ఏమొచ్చింది దీనికి!.... గంట ఏడవుతుంటే రెండుగొట్టి వూరుకుందేం?...' అంటూ భోజనాల గదిలో కెళ్ళారు మా అత్తగారు...

ఆ గడియారం మా అత్తగారి పుట్టింటి కానుక– అందుకే ఆ గడియారం అంటే ఆమెకు ప్రాణం.... లోపల అంకెలు మాసిపోయి రెండుముళ్ళూ సగందాకా విరిగిపోయి

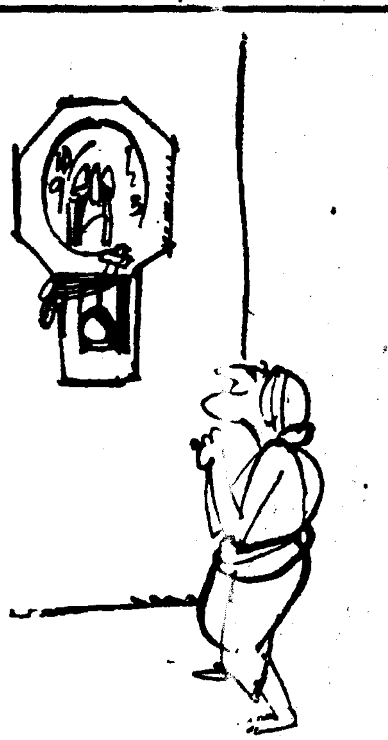

శిధిలావస్థలో నీరసంగా గోడకు వేళ్ళాడుతున్న ఆ గడియారం చూస్తుంటే సిలువకు కొట్టబడిన ఏసుక్రీస్తు జ్ఞాపకం వస్తాడు... ఆ గడియారానికి 'కీ' యివ్వడం మా అత్తగారి అభిమాన పాత్రుడైన డ్రైవరు తాత ఒక్కడికే తెలుసు-అతను ఉబ్బసం వ్యాధితో నెలకు పదిహేనురోజులు పడకిరాడు. ఇక ఆ గడియారానికి 'కీ' యిచే నాధుడుండడు కరెక్టుగా 'కీ' యిస్తుంటేనే ఒకటిన్నర గంటలు లేటుగా నడుస్తుంటుంది— 'కీ' యివ్వడం ఒక్కరోజు లేటయినా నడకదానికి మతిపోతుంది, కాని ఆగిపోదు. అది మా అత్తగారు మెచ్చుకొనే ఆ గడియారం యొక్క గొప్పతనం—

ఆ గడియారం గంటలు కొట్టేముందు సంగీతం పాడుతుంది .... దానికి 'కీ' అయిపోయిందని తెలుసుకోడానికి ఒకేగుర్తు. దాని సంగీతం తాగినవాడు పాడినట్లుంటుంది. గంటలు మత్తుగా కొడుతుంది. రెండుముళ్ళూ అంకెలమీద తూలుతూ నడుస్తాయి. అల్లాంటప్పుడు వున్నట్లుండి ఆ గడియారానికి 'ఫిట్స్' వొస్తుంటాయి. పైన ఒంటిగంట చూపుతుంటుంది. ఎక్కడలేని స్పీడుతో వరుసన యిరవై గంటలు కొట్టేస్తుంది. కాసేపుండి నీరసంగా ఆసుగొట్టి ఆగారుకుంటుంది. మామూలుగా గంటలుకొట్టే ముందు పాడే సంగీతం గంటలు కొడుతూ పాడుతుంది జాలీగా .... దాన్ని రిపేరుకివ్వబోతే ఏ గడియారం కంపెనీవాళ్ళూ తీసుకోలా! అందరూ ఒక్క నమస్కారంపెట్టి దాన్ని మ్యూజియంలో పెట్టమన్నారు. అక్కడెందుకులే! నా ఘటం వున్నన్నాళ్ళూ యిక్కడే వుండనిమ్మన్నారు మా అత్తగారు.

తొలిమాట

కవి భావుక భావ్యమానమై ఏటువంటి వస్తువునైనా సరే ఆస్వాదయోగ్యంగా తయారవుతుందని సంస్కృతాలంకారికుల మతం.

ఈ సూత్రం భానుమతీ రామకృష్ణ గారికి పూర్తిగా వర్తిస్తుంది. ఆమె చేతిలో అత్తగారికి, ఆవకాయకి కూడా సాహితీ గౌరవం లభించింది. మామూలుగా కథల్లో, నాటకాల్లో, సినిమాల్లో ఏ అత్తగార్ని మాసినా కోడంటికం పెట్టడమే ఆవిడగారి హాబీ. శ్రీమతి భానుమతి కలం పుచ్చుకుని కలగజేసుకునేదాకా సక్కుబాయి అత్తగారి వరవడే కొనసాగింది. ఈ సాధారణ పాత్రనే బోర్లించి భానుమతిగారు ఒక కొత్తరకం అత్తగార్ని—చాలా లవబుల్ అత్తగార్ని—తయారుచేశారు. అందుకు ఆమెకు లోకంలోని అత్తగార్లందరూ కృతజ్ఞత తెలపాలి. తెలుగులో కలకాలం నిలవదగిన పాత్ర ఈ అత్తగారు.

ఐతే, మా ముల్లుకు మాకు, పండుటాకు చాటున పువ్వులా, మబ్బు మాటున జాబిల్లిలా, అత్తగారి చాటున దృశ్యాదృశ్యంగా, దర్శనీయంగా మెరిసే కోడలే యిష్టం.

-సంపాదకులు, మే 65

ఎక్కడా నయంగాని కేసుల్ని చివరకు 'హోమియోపతి' వైద్యానికి వదిలినట్టు, ఇక అంతకంటె చెడదుగదా అని మా డ్రైవరు తాతే కారు రిపేరుచేసే పనిముట్లతో ఆ గడియారం రిపేరు చేశాడు. అప్పట్నుంచీ మిగతా గడియారాలకంటే ఒకటిన్నర గంటలు లేటుగా నడవడం మొదలెట్టింది ...

దానిగంట నమ్ముకుని చాలాసార్లు మా అత్తగారు అర్ధరాత్రివేళ లేచి పండ్లుతోముకుని, పాలవాణ్ణి లేపి పాలు పిండమని నానా గొడవా చేశారు. అప్పట్నుంచీ పనివాళ్ళందరికీ ఆ గడియారం అంటే ఒళ్ళుమంట. దాని వైపు కన్నెత్తిగూడా చూడరు. "అదేం గడియారమమ్మా? అస్తాయిస్తాన బడ్డది. తీసి దిబ్బలో పారెయ్యాల్సిందే?" అంటారు. ఎవరెన్ని జెప్పినా మా అత్తగారుమాత్రం పొద్దుటే ఆగడియారం ఒకసారి చూడకుండా వెళ్ళరు. "దీని 'కీ' అయిపోయిందేవ్ ఆ ఉబ్బసం వెధవ రాలేదులావుంది.... అవునూ ఏకాదశి ఎప్పుడే!" అంటూ పంచాంగం ముందేసుక్కూర్చున్నారు.

ఆమెకు పంచాంగం చూట్టంఅంటే చాలా సరదా - పదేళ్ళనాటి పంచాంగాలు కూడా ఆమె దగ్గరుంటాయి. తీరిక సమయంలో అన్ని పంచాంగాలూ ముందేసుకుని ఏయే సంవత్సరంలో గ్రహణం ఎవరెవరికి పట్టిందీ అధిక మాసాలు ఎప్పుడు వచ్చిందీ, కార్తెలెప్పుడు ప్రవేశించిందీ, తారాబలం, చంద్రబలం మొదలయిన వాటితోబాటు బల్లిపలుకులూ, తుమ్ముల ఫలాలవరకూ విడవకుండా చూస్తుంటారు. దగ్గరున్న పది పంచాంగాల్లో ఒక్కొక్కసారి కొత్త పంచాంగం అనుకుని పాతపంచాంగం చూస్తుంటారు ... ఆ చూట్టంలో ఎల్లుండి ఏకాదశి అనుకొని ఏకాదశి రోజు భోంచేస్తుంటారు. అలాగే పక్కింటావిడొచ్చి పంచాంగంచూసి బిడ్డకి అన్నప్రాశనకి మంచిరోజు చెప్పమంటే హడావిడిలో పాత పంచాంగంచూసి పంచమి భేషుగ్గా వుందనిచెప్పి అష్టమినాడు అన్నప్రాశన చేయించారు.

"అమ్మా ...!" అంటూ బయట వాకిట్లో నుంచి ఎవరో కేకేశారు.

"ఎవర్రా అదీ" అంటూ మా అత్తగారు హాల్లోకొచ్చారు.

"నేనమ్మా! సాకలోణ్ణి! మనింటెనక గుడిసెల్లో వుంటుండా!"

"ఓహో ప్రొద్దున్నే అరిచిన గాడిద నేనన్నమాట. ఊఁ! ఏవూరునీది?" అన్నారు ఆరబోయిన తీర్థం ఎదురైందని సంతోషపడుతున్న మా అత్తగారు.

"మనపక్కేనమ్మా ..."

"అయితే ఏం యింతదూరం వచ్చావ్?"

చాకలివాడు కాస్త సిగ్గుపడి తలొంచుకుని

చెప్పాడు.

"ఎంతయినా పట్నంలో పనిజేసేదారి వేరు... ఆడ ఎంత రెక్కలిరుచుకున్నా రాబడి గొత్తితోకే గదమ్మా? మా సట్టం ఒకడు ఈ వూరొచ్చి ఏడాదికూడా కాలా సినిమాకంపెణీల్లో పనిచేసి తెల్లారేసరికి యిల్లుగొన్నాడు" అని చాకలి చెప్తుంటే మా అత్తగారు నావైపు చూశారు.

"ఓహో! అట్లాగా! సరే అయితే నువ్వు గూడా ఏ కంపెణీలోనో పనిజేసి సాయంకాలానికో యిల్లుగొను... వెళ్ళిరా ...." అంటూ మా అత్తగారు వెనక్కి తిరిగారు.

"అయ్యొయ్యో! అమ్మా నే మాటసామెతకి జెప్పా... తమకాడ పనిజేయడానికనే నేనొచ్చింది... కోప్పడకండి ఏదైనా పనిప్పించండి" అంటూ పాధేయపడ్డాడు చాకలి...

"అయితే యింటిపట్టునే వుండి యింటి పన్లన్నీ చేయాలి...." అని మా అత్తగారనేసరికి చాకలివాడిగొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డది. అయినా వేరే గత్యంతరంలేక ఒప్పుకున్నాడు.

మర్నాడే వచ్చి పనిలో చేరమన్నారు. గాడిద అరిచింది...

మా అత్తగారు తృప్తిగా నిట్టూర్చారు....

మర్నాడు మామూలుగా కంససంహారం ముందు నిలబడి నమస్కరిస్తాన్న మా అత్తగారికి మంగళవాద్యం వినిపించింది.... కాని మొదటిరోజులాగా కాకుండా ఇంకెవరో కొత్తగా నేర్చుకునేవాడు కూడా సన్నాయి వాయించడం మొదలెట్టాడు.... ఆ నేర్చుకునే వాడెవడోకాని ప్పిప్పిప్పి అంటూ శ్రుతిలో జేరకుండా అపశ్రుతులతో మా అత్తగారికి మతి పోగొట్టేశాడు....

"ఛీ ఛీ ఛీ... ప్రొద్దుటే వీడెక్కడ దాపరించాడే వెధవ శ్రాష్టం!.... అసలు శ్రుతి తెలీని ఈ సన్యాసికి సన్నాయి మేళం ఎందుకూ అడుక్కుతిన్నా!... అయినా నేర్చుకునే వెధవ వూరుబయటికెళ్ళి నేర్చుకోకూడదూ!.... చుట్టుప్రక్కల కాపరాలుండే వాళ్ళ ప్రాణాలిట్లా తియ్యకపోతే!... లక్షణంగా మంగళవాద్యం వినవచ్చుగదా రోజూ అనుకుంటే... బాగానేవుంది మేళం..." అంటూ చిర్రుబుర్రులాట్టం మొదలెట్టారు.

బయట వాకిట్లో గాడిద అరిచింది...

"చాకలివాడు వచ్చినట్టున్నాడు" అన్నాను.

మా అత్తగారు బయట వాకిట్లోకెళ్ళారు. చాకలివాడికి పనులన్నీ పురమాయిస్తూండగా ఏదో టాక్సీ వచ్చి ఆగింది.

పద్దెనిమిదేండ్ల పిల్ల, ఆ పిల్లతల్లీ, పదేళ్ళ కుర్రాడూ దిగారు....

వాళ్ళను చూస్తూనే మా అత్తగారు ఎక్కడలేని సంతోషంతో "నువ్వుంటే ఏం మేలూ!... నేనింకా ఎవరో అనుకున్నా. యిట్టా చిక్కిపోయావేమిటే! నీ కూతుర్ని గూడా తీసుకొచ్చావా! వీడు నీ చెల్లెలు కొడుకు గదూ" అంటూ వచ్చిన వాళ్ళను కుశల ప్రశ్నలడిగారు....

వాళ్ళను అంతకుముందు నేనెప్పుడూ చూడనందువల్ల నాకు పరిచయం చేశారు దూరపు బంధువులంటూ....

శ్రీకాకుళం నుంచి వచ్చారు.... ఆ అమ్మాయికి సమ్మంధం ఏదో కుదిరిందట. పెళ్ళిచూపులు మద్రాసులోనే ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.... పిల్లవాడు శ్రీకాకుళం వెళ్ళేందుకు "లీవు" దొరకనందువల్ల పిల్లనే తీసుకొచ్చారు... మా యింట్లోనే పెళ్ళిచూపులు జరిగే ఏర్పాటు చేసేశారు మా అత్తగారు....

ఆ పిల్లను చూస్తుంటే నాకు చాలా విచిత్రంగా కనుపించింది... నోరు మూసుకున్నప్పుడు గూడా కోరల్లా బయటికొచ్చి వంకర్లు తిరిగి భయంకరంగా కనుపించే రెండు పళ్ళతో ఆ అమ్మాయి ఎలా మాట్లాడుతుందో, ఎలా నవ్వుతుందో నాకేం బోధపడలేదు.

ఉండబట్టలేక మా అత్తగారికి చెప్పాను పెళ్ళిచూపులకు ముందే ఆ పిల్లని ఏ పళ్ళ డాక్టరు దగ్గిరికో తీసుకెళ్ళి ఆ రెండు పళ్ళ

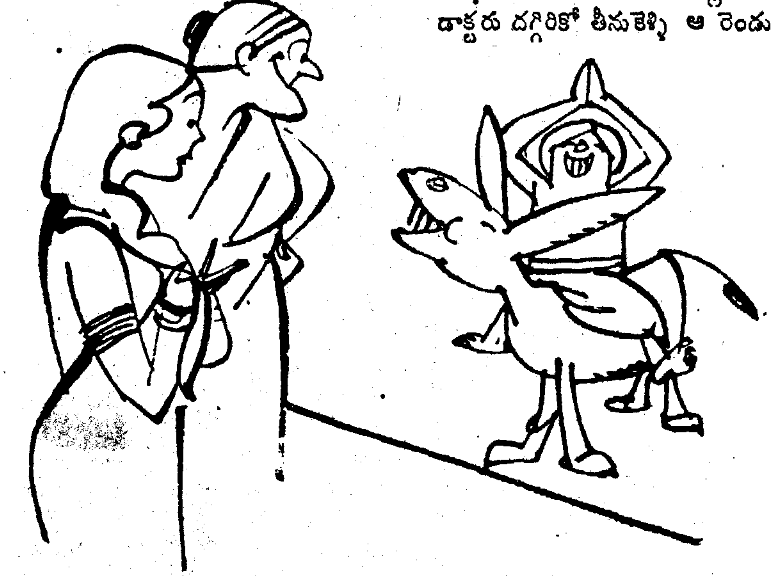

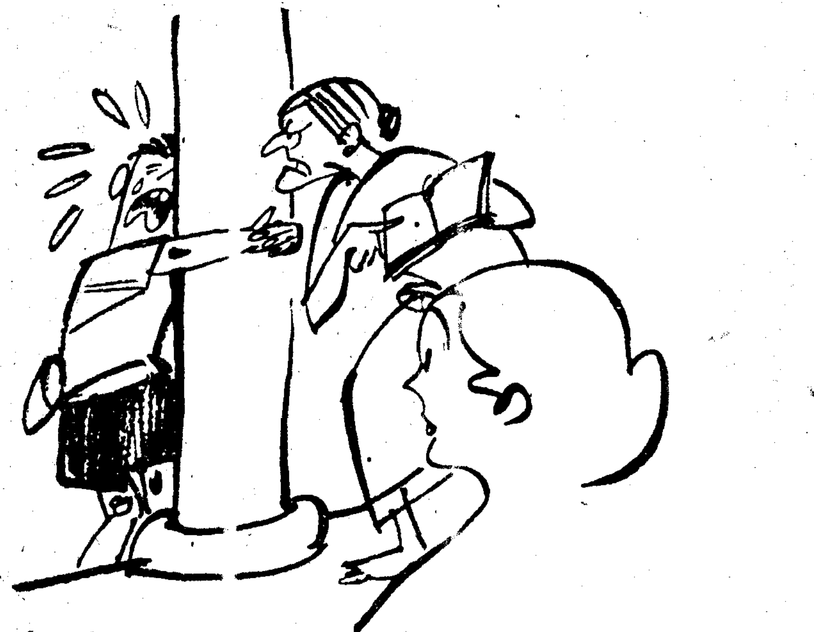

"ఫైల్" చేయించేస్తే బాగుంటుందని....

"అయ్యొయ్యో! అపచారమే అపచారం. అట్లా అనకూడదు.... ఆ పేరెవరను కున్నావ్!... సాక్షాత్తూ ఆ నరసింహ స్వామి వరప్రసాదం... వాళ్ళబ్బపళ్ళూ, వాళ్ళ తాతపళ్ళూ యిట్లాగే వుంటాయి... వాళ్ళ కులదైవం నరసింహస్వామి వాళ్ళకు ప్రత్యక్షం! ఆయన పోలికలు వాళ్ళకు తర తరాలుగా వస్తున్నాయి. వాళ్ళతాత సాక్షాత్తూ ఆ నరసింహావతారంలా వుండేవాడని అంతా అంటారు. యింకెప్పుడూ అట్లా అనకు..." అంటూ తను లెంప లేసుకుని నన్ను కూడా వేసుకోమన్నారు.... వేసుకున్నాను....

మర్నాడు సాయంకాలం పేరంటానికి చూపులకొస్తారని యిల్లు శుభ్రం చేయించటానికి కాస్త త్వరగానే లేచారు మా అత్తగారు. లేస్తూనే మామూలు ప్రకారం వెళ్ళి కంసంహార ముందు నిలబడ్డారు. పెరటి వైపునుంచి ఆరంభం అయింది మంగళవాద్యం. మళ్ళీ ఆ కొత్తగా నేర్చుకొనేవాడే సరిగమల దగ్గిర్నించి రాగ ప్రస్తారం వరకు వాడిష్టం వచ్చినట్లు ఏపనీ తోచనివ్వకుండా చెడామడా అపశ్రుతులు వాయించి మా అత్తగారి నరాలు కొరకడం మొదలెట్టాడు. దానికి తగ్గట్టు ప్రొద్దుటే రావలసిన పనివాడూ, చాకలివాడూ యిద్దరూ రాలేదు పనికి.

"వెధవ మేళం పెరటివేపుకు జేరింది. రోజూ వీడిట్లాగే వాయిస్తూంటే పిచ్చెత్తి ఇల్లు విడిచి పారిపోవలసిందే" అని మా అత్తగారంటూంటే గాడిద అరిచింది. దాని వెనకాలే వరసగా నాలుగు గాడిదలు అరిచాయి. మా అత్తగారి ముఖం అదోలా అయిపోయింది.

"వెధవ గాడిదలు .... మంచిమాట అనుకున్నప్పుడు అరిచిచ్చావ్వు. అందుకే పీటిన్ని గాడిదలన్నారు. అయినా ఒకటికి నాలుగు గాడిదలయినాయి. చాకలి గుంపు కూడా ఎక్కువైపట్టుంది యింటి వెనకాల" అని చిరాకు పడుతూ చాకలివాణ్ణి వెంటనే రమ్మనమని కబురు పెట్టారు. వాడింట్లో లేడన్నారు.

'దొంగవెధవలు...ఎప్పుడు అవసరమో అప్పుడే రారు' అని ఆమె తిడుతూ వుండగానే పనివాడు పట్టాభి వచ్చి వాకిట్లో నిలబడ్డాడు కండ్లు తుడుచుకుంటూ.

"ఏంరా! నీకేంరోగం వచ్చింది? ఇంట్లో పనివున్నప్పుడూ, బంధువులొచ్చినప్పుడూనా మీరిట్లా చేయాల్సింది!" అంటూ కేకలేశారు.

పట్టాభి వెక్కి వెక్కి ఏడవడం మొదలెట్టాడు.

"ఛీఛీ ప్రొద్దుటే వాకిట్లో శుభమా అంటూ ఏమిట్రా నీ ఏడుపూ!"

"అమ్మా! మరే; మరే" అంటూ మళ్ళీ బావురుమన్నాడు పట్టాభి.

"ఛీ ఛీ! ఒరేయ్ సిగ్గదూ చెప్పేదీ; ఆ ఏడ్చేదేదో ఏడవకుండా ఏడువు."

"అమ్మా! మరే మాచిన్నాన్న పోయాడు"

"ఓరి దొంగ భడవా! వుండూ" అంటూ గబగబ లోపలికెళ్ళి పద్దుపుస్తకం పట్టుకొచ్చారు.

"ఒరేయ్! నువ్వొట్టి దొంగవెధవ్వని నాకు తెలుసురా! అందుకే యీ పుస్తకంలో రాశాను గుర్తుగా...పోయిన నెలగాక ముందు నెల్లోనేగదరా మీ చిన్నాన్న పోయాడని గోడు గోడున ఏడుస్తూ మూడురోజులు పత్తాలేకుండా పోయినావ్!" అని మా అత్తగారడుగుతూంటే పట్టాభి వెల వెల బోయాడు. వెంటనే తెప్పరిల్లి 'ఆయన మా యింకో చిన్నాయన, ఈయన యింకోచిన్నాయన' అన్నాడు నేల చూపులుచూస్తూ. వాడు చెప్పే వాలకంచూస్తే అసలు వాడికి చిన్నాన్నే లేడనీ, ఒకవేళ వుండినా ఎప్పుడో చచ్చిపోయి వుంటాడనీ, ఆ చచ్చినవాణ్ణే పీడికవసరం వచ్చినప్పుడల్లా చంపుతున్నాడనీ నాకు తోచింది.

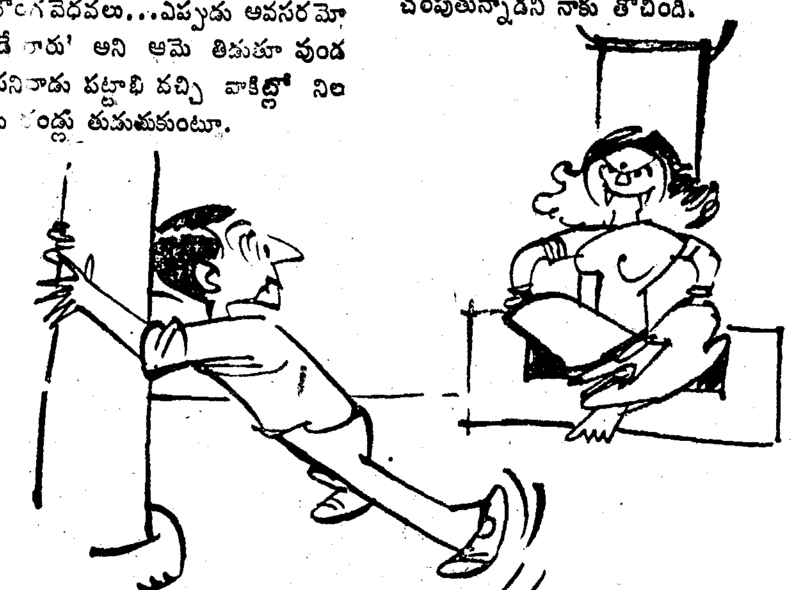

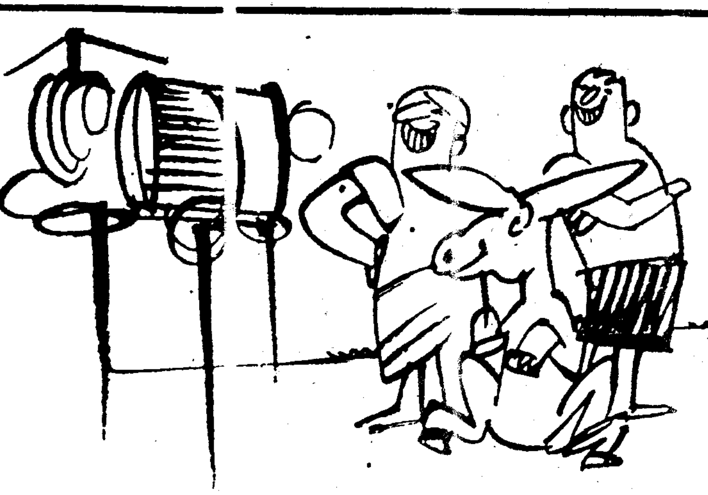

మా అత్తగారు పద్దుపుస్తకం మూసేసి "ఒరేయ్! నువ్వేసే దొంగ వేషాలకి నేను 'లీ'వివ్వను. ఈరోజు యింట్లో శుభ కార్యంకూడా వుంది" అన్నారు

శుభకార్యం అనేసరికి మళ్ళీ వాడు ఏడుపు మొదలెట్టాడు.

"ఛీ ఛీ ఛీ! ఏమిట్రాయిది అపశకునం లాగా!..."

వెంటనే గోలగోలగా అరిచాయి మాఇంటి ముందే పూలచెట్లలో ఆనందంగా విహరిస్తున్న నాలుగు గాడిదలు.

వాటినిచూసి మా అత్తగారి ఒళ్ళు భగ్గుమంది.

"ఆ వెధవ రాకుండా కాంపౌండులోకి గాడిదల్ని తోలాడు. ఇందు యిరుగూ, పొరుగూ అన్నారు. చాకలీ, వంగలీ ఇంటి వెనకాల జేర్తే యిట్టాగే వుంటుం లక్షణం!" అని చాకలివాడిమీద మండిపడుతూ గాడిదల్ని తరిమేశారు.

ఆ కోపంతోనే ... యింకా ఏడుస్తున్న పట్టాభిని పని మానేసి పొమ్మని జీతం ఇచ్చేసి పంపించేశారు.

సాయంకాలం పిల్లను చూడ్డానికి పిల్లవాడూ, అతని తల్లీ, చెల్లెలూ వచ్చారు. కతికితే అతకదన్న సామెతననుసరించి ఆ వచ్చిన వాళ్ళకు మా అత్తగారు పచ్చిమంచినీళ్ళు గూడా యివ్వలా... లక్షీ నరసింహమ్మను తీసుకొచ్చి పిల్లవాడి కెదురుగావున్న సోఫాలో కూర్చోబెట్టారు మా అత్తగారు స్వయంగా.... అంతే... పిల్లవాడు లేచి నిలబడ్డాడు.... హాల్లో తగిలించిన ఫొటోలూ, పెయింటింగ్సూ చూట్టం మొదలెట్టాడు.... మా అత్తగారు అయోమయంగా నా వైపు చూశారు. పిల్లవాడి తల్లీ చెల్లెలూ గూడా లేచి నిలబడి "వెళ్ళొస్తాం...." అన్నారు...

"పిల్ల నచ్చినట్టేనా?" అని అడిగారు మా అత్తగారు...

పాపం ఆవిడకి ఏం జెప్పాలో తెలీక కాసేపు అవస్థ పడ్డది...

"ఆ నచ్చడానికేముంది గానీ... ఏ సంగతీ పిల్లవాణ్ణి కనుక్కొని మీకు చెప్తాను." అంటూ ఒక్కక్షణం గూడా ఆలస్యం జేయకుండా పిల్లవాడితోసహా వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నారు... మా అత్తగారూ, నరసింహమ్మ తల్లీ ఒకర్నొకరు చూస్తూ నిలబడిపోయారు.

కాసేపటికి నరసింహమ్మ కొకకోరిక కలిగింది. పక్కనేవున్న స్టూడియోకెళ్ళి షూటింగెట్లా వుంటుందో చూడాలని... ఆ పిల్లకోసం మా అత్తగారు నన్ను కూడా రావాలన్నారు షూటింగ్ చూట్టానికి.... నలుగురం బయల్దేరాం.... స్టూడియో కెళ్ళాం....

ఏదో పెద్ద భవనంలాంటి దానిముందు జనం గుంపులుగా నిలబడి జమీందారుగారికీ జై అంటూ చేతులెత్తి అరుస్తున్నారు... చాలాసేపు వాళ్ళనే చూస్తూ కూర్చున్నాం....

"పెద్ద యాక్టర్లెవరూ లేనట్టుందే? ఏం ఫిలిం యిదీ! యీ గుంపుతో యింతసేపు తీస్తున్నారూ" అంటూ విసుక్కున్నారు మా అత్తగారు....

ఉన్నట్టుండి గుంపులో ఎవర్నో పసిగట్టారు మా అత్తగారు.... పట్టున నా చేతిమీద కొట్టి చెవిదగ్గిరకొచ్చి చెప్పారు...

"ఒసేవ్ అటుజూడు! ఆ గుంపులో మన చాకలాడు వేషం గట్టాడే! అడుగో వాడిపక్కనే మన పనివెధవ పట్టాభిగూడా వున్నాడు చూడు!..." అని ఆమె చెప్తూంటే పరకాయించి చూశాను... నిజమే చాకలివాడూ పట్టాభీ యిద్దరూ మొగానికింత పౌడరు పూసుకుని వాళ్ళ బట్టల్తోనే జాలీగా సిగరెట్లు తాగుతూ ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు యీ ప్రపంచాన్ని మర్చిపోయి....

"హారి దొంగ వెధవల్లారా!.... చూశావటే! అందుకే యీ వెధవలు పని ఎగ్గొట్టారు.... సినిమాల్లో వేషాలకోసం వచ్చి పొట్ట జరక్క ఏదోపన్లో జేర్తుంటారు... యిట్లా అయితే మనకింక పనివాళ్ళేం దొరుకుతారు! మన యింటిపాచిపని మనం చేసుకోవాల్సిందే!" అని మా అత్తగారంటూండగానే గుంపులోంచి గాడిద అరిచింది... మా అత్తగారు ఆశ్చర్యపడిపోతూ "వాడేకాదేవ్! వాడి గాడిద గూడా వేషం గట్టింది... బాగానేవుంది షూటింగు. యీ గాడిదల్ని చూట్టానికా మనం వచ్చింది!... పదండి పోదాం" అంటూబయల్దేరారు మా అత్తగారు.

నరసింహమ్మ మద్రాసు బీచీ చూడాలని ఉబలాట పడ్డది. కారు బీచీవైపుకు పోనిమ్మన్నారు డ్రైవర్ని మా అత్తగారు.

కారు బీచీరోడ్డులో పోతూంది....

సడన్‌గా మా అత్తగారు వెనక్కి తిరిగి చూసి ఆపమన్నారు.

మేమంతా తిరిగిచూశాం నరసింహమ్మను చూట్టానికి వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు ఎవరో అందమైన అమ్మాయితో ఖులాసాగా కబుర్లాడుతూ నడుంచుట్టూ చెయ్యివేసి నడిపించుకుంటూ పోతున్నాడు. చూడముచ్చటగా వున్నారు వాళ్ళిద్దరూ నడుస్తూంటే. నరసింహమ్మ తల్లి కోపంతో ముఖం యింకోవైపుకు తిప్పుకుంది... మా అత్తగారు తన ముఖం నా వైపుకు తిప్పారు... తక్షణం నా ఎక్స్‌ప్రెషన్ మారింది. ●●●